

nr. 3792

nr. 3792

2 1 MAJ 1943

DEN NORSKE KVINNE

Nr. 4

Mai 1943

2. årgang

TIL FORELDRENE!

Etter brannen i St. Olavs gt. ser det ut til at kvinnene må registreres for arbeidsmobiliseringen på nytt. Vi lot oss overrumples sist, men det gjør vi ikke en gang til. Ikke ett skjema må arbeidskontoret få. Vi aner hva våre menn skal brukes til. Historien om dem som ble tvunget til å underskrive kontrakter om tjenestegjøring i Legion Spør så lenge krigen varer, og siden ble sendt til treningsleir med tyske uniformer og tysk militærbefal, gir oss en pekepinn om det.

Og vi nekter å fylle de tomme hyllene.

I disse dager blir våre 18-årige døtre innkalt til registrering til arbeidstjenesten. Her må skole, lever og foreldre stå sammen og nekte.

Det kan være fristende for enkelte med den dårlige skolegang mange har fått og de håpløse forhold de har hatt å arbeide under, å tenke som så at jeg vil heller reise ut på arbeidstjeneste enn å gå dårlig forberedt opp til eksamen. De tenker ikke på at dette ikke er noen vanlig arbeidstjeneste og hvilke følger det kan komme til å ha for hver enkelt.

Under ledelse av NS hofal skal pikene hverves til arbeidsmobiliseringen og ingen vet i øyeblikket hvilken påvirkning de vil bli utsatt for og hva deres videre skjebne blir. De falske forespeilinger som ble gitt ved arbeidsmobiliseringen i gangsetning viser hva en må være forberedt på. Hvis foreldrene sender sine døtre til denne registrering, gir de opp sin foreldrerett og de vil ikke kunne forhindre en aldri så skjebnesvanger utvikling senere.

Innkallingene som krever fram møte på kort varsel viser at det her foreligger et av de alvorligste forbruk på å overrumples foreldrene. Ingen tidligere form for arbeidstjeneste har brukt denne framgangsmåte.

Hele landet rundt har foreldrene stått samlet om ikke å sende sine barn til NS-ungdomstjeneste. Nå forsøker NS-myndighetene ved et kupp å få tak i våre 18-års piker. Det må ikke skje.

Noen vil kanskje si at guttene har sin arbeidstjeneste. Men det er noe ganske annet å sende en gutt på 20 år ut til et arbeid som en dog vet noe om, enn å sende en pike på 18 år ut i en uviss skjebne.

Vi appellerer til hver far og mor:

Vær deg ditt ansvar bevisst!

Stå fast på din foreldrerett. Ingen kan kreve med lovlig myndighet at foreldrene utleverer sine 18-års døtre til noe de ikke kjenner til og som kan føre til de alvorligste konsekvenser.

Kommer det innkalling til registrering og legeundersøkelse av din datter, skal du forholde deg slik:

Send ikke svarbrevkort tilbake!

La ikke din datter møte til noen innrulling!

Avvent rolig sakens utvikling. Forbered deg på å bli spurt om grunnen til at din datter ikke møter. Vis til din foreldrerett og din samvittighet. Stå absolutt fast.

La deg ikke skremme av noen trusler, heller ikke av arrestasjon og fengsel. Hvis du blir arrestert må ikke din datter møte for det.

Kun politiet har rett til å arrestere og forhøre. Krev derfor alltid polititegn, og i tilfelle arrestasjonsordre.

Vær ikke redd for at dine nærmeste skal høre ned om du blir arrestert. Det er mange som er villige til å hjelpe.

VÆR VED GODT MOT!

**RETTFERDIGHETEN SEIER
TIL SLUTT!**

Lov og rett.

Det er et meget gammelt norsk ord som sier at med lov skal landet vårt bygges og ikke med ulov ødest.

Dette har helt siden sagatiden vært en av grunntankene i den norske rettsfølelsen. Derfor virket det dobbelt hardt, når vi i dag gang på gang ser at nazistene ikke bare trækker på denne grunntanken, men bevisst lager lover og forordninger som ikke kan karakteriseres som annet enn «ulover». Vår kamp i dag og alltid gjelder et samfunn hvor alle har samme politiske og økonomiske rettigheter: Et samfunn hvor alle har frihet til å bestemme over seg sjøl og å være med på å bestemme de lover samfunnet skal bygges opp på, enten vi er kvinne eller mann, svart eller hvit.

Når derfor minister Riisnæs i sin tale 13. mars sier at hr. Quisling samme dag på et bestemt område har «gjenerist landets grunnlov» så er det en blodig hån mot alt som heter rettskjensle. Det gjaldt grunnlovens paragraf 2, annet ledd. Ministerpresidenten ga oss tilbake den bestemmelsen som det norske Storting opphevet i 1852 om at «Jøder ere ud-lukkede fra adgang til Riget».

Og vi har fått føle konsekvensen av denne «gjenerisning». Den behandlingen som de norske jødene ble utsatt for, er et av de skjendigste blod i de norske nazisters saga. Men det er ikke bare jøder som har fått føle naziterror og forfølgelse. De har ført en hensynsløs jakt på alle dem som i dag har vist seg som gode nordmenn, fengslet, pint og skutt.

Også dette måtte fastsettes med «lov».

«Når en forbrytelse etter straffeloven kan medføre fengsel på livstid, kan dødsstraff anvendes.»

Vi kaller det rett og slett mord.

Kvinnene går heller ikke fri. Den 20. jan. fikk vi av ministerpresidenten lov nr. 2 til vern om folketsætt. Denne lov omhandler «avbrytelse av svangerskap».

Annen del av bestemmelsen gjelder: «svangerskapsavbrytelse av rasehygienisk grunn». Her heter det «— kan foruten kvinnen selv, også andre instanser reise krav om avbrytelse. Saken sendes den offentlige lege, som etter foretatt undersøkelse sender den videre til fylkeslegen eller en av medisinaldirektøren godkjent lege til avgjørelse —.» Men dette er ikke alt. Før så kommer det

Kinoforestillingene.

I disse dager blir det her i Oslo kjørt en forfilm med bl. a. en tale av Jonas Lie. Det har stadig under kjøringen av denne forfilmen vært tillopp til uroligheter. I den anledning har politipresidenten sendt ut en instruks til politifolkene om hvordan de skal forholde seg under tjeneste i kinematografer «når demonstrasjoner er å belyke». Det kan være av interesse å plukke ut enkelte ting av denne instruks. Forst er der en del bestemmelser av rent teknisk art, når politifolkene skal møte, hvem som har ansvaret, kontroll av varslingsapparater osv.

Så kommer: Før forfilmen skal kjøres en advarselplate med en orientering til publikum om at forestillingen øyeblikkelig vil bli avbrutt hvis der forekommer demonstrasjoner. Demonstreres det med piping, rop, høsting, nysing latter eller klapping m. v., skal forstektrolløren så snart det avtale signal blir gitt av politiet, straks sette lyset på. Er det en enkelt eller noen få som demonstrerer, skal politiet straks gå til anholdelse. Etter at anholdelsen er skjedd, kan forestillingen fortsatte.

Blir det alminnelig demonstrasjon, skal forestillingen straks avbrytes og politihjelp tilkalles. Før tektrolløren gir publikum beskjed om at filmen bare vil bli fremvist for de tilstedeværende tyskere med følge, medlemmer av NS' hird i uniform og frontkjemper. Når nødvendig politihjelp er tilkalt, anholdes demonstrantene i den utstrækning det er mulig, hvorpå salen ryddes med unntak av foran nevnte. Kan ikke demonstrantene direkte utpøles, er eldste tilstedeværende politimann ansvarlig for et passende antall av det tilstedeværende publikum som antas å ha deltatt, anholdes. Bifallsytninger er tillatt. Hvis imidlertid publikums applaus kommer på et slikt sted i filmen at politiet (kontrolløren) må forstå at dette ikke er bifallsytning i vanlig forstand, men tilskiller en demonstrasjon mot filmen, må der gripes inn som vanlig overfor demonstrasjoner.

Bernh. Askvig (politipresident).

skjendigste: «Kvinnens samtykke skal søkes innhentet når dette er mulig og ikke av særlige grunner utilrådelig.»

Det er vel de nazistiske legene som skal bestemme når «grunnen er utilrådelig».

Jo, vi kjenner dem.

SANNHETEN OM ARBEIDSMOBILISERINGEN

Minister Lippestad forsøker på alle måter å tilbakevise påstanden om at den såkalte «nasjonale» arbeidsmobiliseringen tjener Tysklands interesser, at nordmenn er sendt ut av landet, at sjåførene i Svelvik skulle være tvunget til jobben. Det dreier seg om frivillige som har valgt dette arbeidet osv.

Som en ekte advocatus diaboli, djvelens advokat, skildrer han at tyskernes befestningsanlegg i Norge tjener våre interesser fordi det redder Norge fra å bli krigsskueplass. Det eneste punkt hvor masken faller, hvor realiteten ikke følges bak fagre ord, er hvor det klart blir sagt at Norges forsvar og befestningsanlegg skal gå foran Norges matauk. «Statens plikt er å sørge for at vi ikke blir gjort til krigsskueplass. Befestningsanlegg som blir utført, kommer i framtida vårt eget land til gode.» Videre er statens oppgave å holde oppe folkets ernæring.

Men hver voksen nordmann, ja hvert barn i Norge i dag vet at dette er bedrog, som er ment å føre det norske folk bak lyset.

Da arbeidsmobiliseringen første gang 22. februar ble kunngjort, måtte alle nordmenn forstå det slik at de innkalt krefter skulle brukes til Norges matauk, jordbruk, skogsdrift eventuelt vegarbeid. Ingen trudde at arbeidskreftene skulle bli overtatt av de tyske organisasjonene Todt og Speer, og til dels kles i tyske uniformer. At det i virkeligheten er Wehrmacht som skal ha 10 000 mann til militære arbeidsplasser, er det Lippestad kaller vårt forsvar. Nå er saken klar. Hver nazist er like klar som oss over at befestningsanlegg i Norge i dag hjelper tyskerne til å bli lenger i landet og gjør det mulig for Quisling å bli sittende i salen ved hjelp av tyske bajonetter og tysk gestapoterror.

Jo bedre befestet Norge er i dag, jo bedre forsvar har tyskerne og NS, jo lenger og verre sitter det norske folket i klemme.

Hver nordmann som tar et spatak, borer et mineringshull, murer og bygger på et befestningsanlegg, legger i dag sitt dagsverk i vektskålen for tyskerne og NS, til hinder for vår befrielseskamp. Bedre er det ikke

når nordmenn arbeider i malngruber, aluminiumsindustri o. l. Det er krigsviktig industri og styrker fienden i hans kamp. Ingen tviler på at tyskerne sprenger disse anleggene i luften den dagen de må dra ut av landet. Folket føler og vet det, hver tysker og nazist veit det også. Men Lippestad skammer seg likevel ikke for å påstå det motsatte.

De andre punktene er også klare. Ingen nordmann ut av landet. Lippestad nekter for at det er skjedd. Hvordan har det seg da med de 150 nordmenn som finnene har nektet oppholdstillatelse. Noen av dem hørte med til den obligatoriske arbeidstjenesten, men også noen av dem som nå er mobilisert har skrevet fra Finnland. Vi har også sikre eksempler på kort fra Danmark. Lippestad benekter saken ved å påstå at det dreier seg om frivillighet, folk som under løfte om bedre betingelser har gått med på saken, sier han. Det samme gjelder folkene i Svelvik. Men hva slags frivillighet er det? En har forespeilet ubefestede eller politisk uskolede folk at de skulle få greit arbeid og lokket dem uten å gjøre merk-sam på hva de gikk med på. Ingen snakket om uniformer og trening under ledelse av tyske, danske og norske fron'kjemperførere.

Det er et faktum at nordmenn som intetanende kom til Lista eller til arbeidsanlegg er blitt puttet i uniform og går vakt over russiske krigsfarger. Russerne er våre allierte i denne kamp, hvordan smaker det for en nordmann?

På denne sjofle måte opprår Lippestad å få såkalte frivillige. Om de nekter når de sitter der, hva hjelper det? Vi kan ikke regne med at den enkelte unge gutten skal kunne komme seg ut av en slik situasjon.

Vi veit med sikkerhet at belgiere og hollendere er ført bak lyset på samme måten, ikke har drømt om å komme utenfor sitt lands grenser. Vi må nå på forhånd hindre liknende muligheter.

Enkelte hevder vi skulle rektet tidligere. Men da trodde jo de fleste av oss at arbeidskreftene skulle settes inn i jordbruk, skogbruk og matauk. Og hvilke muligheter for demagogisk prop'ganda hadde ikke dessuten da nazistene fått mot jessinger og

plutokrater som heller vil la sitt eget folk sulte enn å gjøre tungt arbeid.

Andre hevder at i grunnen er jo alt arbeid vi gjør til fordel for okkupasjonsmakten, så i grunnen er der ingen forskjell. Det er jo riktig at arbeidslivet i siste instans kommer tyskerne til gode. Men vi må leve. Hele arbeidslivet kan ikke nedlegges. Og en hver nordmann vet at hvor han enn befinner seg prøver å legge arbeidet slik an at det tjener våre interesser og gjør alt for å sabotere fiendens interesser. Vårt arbeidsliv er trass alle innskrenkninger i arbeidsrettigheter og lønnskamper vårt eget. Det er frivillig og lønnet. Arbeidsmobiliseringen derimot er tvangsmessig, direkte krigsviktig og organisert av fienden. All pessimisme, kritikkpsyke og bedreviten er hjelp for fienden. Alle nordmenn må stå sammen og være enige om å nekte å møte fram. Lippestad har selv hevdet at befestningsanleggene kommer først. Vi lar oss ikke lenger føre bak lysen.

Kvinner i andre land.

De engelske kvinner gjør også sin aktive innsats når det gjelder krigen i dag. De har i stor utstrekning meldt seg til tjeneste for land og folk. Omlag 16 millioner kvinner er nå mobilisert i militært og sivilt arbeid.

De fordeler seg om lag slik:

Hær, flåte osv.	om lag 0.6 mill.
Krigsindustrien	» 6.4 »
Sykepleiersker	» 0.3 »
Sivilt luftvern, transport, embetsverk	» 0.7 »
Lærerinne o. a. tjenester	» 1.3 »
Barnpleiersker til ca. 9 mill. barn	» 6.7 »

Nansens røst

Nasjonal Samling påberoper seg Nansen som en av «fedrene» til den norske utgaven av nazismen. Men vi nordmenn vet hvem Nansen var og hva han gjorde. Og vi vet med sikkerhet at hadde han levd i dag, ville han stått på vår side, sammen med alle gode nordmenn og kjempet mot våre tyske og norske undertrykkere. Han skrev i 1915 en artikkel som het: «For det blir for sent». Der sier han bl. a.:

«Så en ting til: Hvordan vil et slikt undertrykt land bli styrt? Sikkert ikke først og fremst til gagn for landets egne innbyggere. Og hva blir det for folk som de styrende der mest vil trekke fram? Blir det dem som folket setter høyest? De mest fremragende, uavhengige og frisionede, de som uforferdet framholder sitt folks interesser? Å nei, det blir nok dem som har den mykeste ryggen, som lettest lar seg bruke for alt som gagnar de styrende mest.

Vi vet da vel at det ikke kan ramme et folk en større ulykke enn å komme under fremmedstyre, og ikke noe offer er for stort til å avverge slikt.»

ALLE GODE NORDMENN

nekte å reise ut av landet!
Undra deg på alle måter arbeid for
tyskerne!